

Voor de jeugd

Bijbelvertelling: **De toren van Babel**

Na de zondvloed worden er weer veel kinderen geboren. Deze kinderen worden groot, en zo wonen er na een poos weer heel veel mensen op de aarde. Zou je denken dat deze mensen nu beter zijn dan de mensen die verdronken zijn in de grote watervloed? Denk je dat ze nu wel naar de Heere God luisteren? Nee hoor, ook deze mensen doen weer alles verkeerd. Ook zij luisteren niet naar de Heere. Dat komt omdat alle mensen zondaren zijn. En zondaren kunnen alleen maar zonden doen. Altijd maar weer. Dat is heel erg. Toch wil de Heere God voor deze mensen zorgen, ook al verdienen zij het niet.

Deze mensen leven en wonen in de buurt van de berg Ararat, waar vroeger de ark van Noach was gestrand. Zij spreken allemaal dezelfde taal en gebruiken dezelfde woorden. Ze zijn één volk.

Na enige tijd wordt dit stukje bergland te klein voor hen allemaal en daarom vertrekken ze naar een heel grote vlakte in het land van Sinear. Daar gaan ze wonen. Daar is voor iedereen ruimte genoeg.

Hier vinden ze klei en leem. Van de klei kunnen ze stenen bakken, die ze met de leem (of lijm) aan elkaar maken. Zo kunnen ze huizen bouwen, en een stad met een dikke muur er om heen. En midden in de stad een

heel hoge toren, zo hoog, dat de spits in de wolken komt. Als er dan iemand verdwaalt, dan kan hij de stad altijd weer terugvinden.

Als alle mensen zo dicht bij elkaar blijven wonen, dan zijn ze sterk en hoeven voor geen enkel gevaar bang te zijn.

Wat een domme mensen. Ze denken dat ze zichzelf zó kunnen bewaren. Dat kan toch de Heere God alleen. Maar aan Hem denken ze niet. Naar Hem vragen ze niet. Ze gaan gewoon hun eigen gang. Ze denken dat ze sterk zijn als ze bij elkaar blijven. Ze zijn ook wel sterk, maar heel anders dan zij bedoelen. Ze zijn sterk in het kwaad en in de ongehoorzaamheid tegen de Heere. Want alles wat ze bedacht hebben is ongehoorzaamheid tegen God. Want de Heere heeft gezegd dat ze niet bij elkaar mogen blijven, maar dat zij zich over de hele aarde moeten verspreiden en die vol moeten maken.

Daarom komt de Heere, om te zien wat de mensen doen.

Dan zegt Hij: "De mensen zijn één volk en ze spreken één taal. Ze bouwen een toren om bij elkaar te blijven. Maar dat is mijn wil niet. Ik zal hun taal verwarren, zodat ze elkaar niet meer kunnen verstaan en dus ook niet meer samen kunnen werken".

Dat doet de Heere.

Plotseling begrijpen de mensen elkaar niet meer

Als je als metselaar om wat stenen vraagt komt zijn helper hem een paar planken brengen.

Als de timmerman hout nodig heeft brengt zijn knecht hem een beker water.

En ja, je begrijpt nu zelf wel: zó kun je geen toren en geen stad meer bouwen.

Ze praten en lopen allemaal door elkaar heen.

Nu moeten ze wel ophouden.

Het gevolg van de spraakverwarring is dat de mensenvreemden voor elkaar worden. Ze vinden het niet meer prettig om zo dicht bij elkaar te wonen.

Kleine groepjes mensen die dezelfde taal spreken zoeken elkaar op, en gaan er vandoor. Ze zoeken een nieuwe woonplaats ergens op de grote, lege aarde.

Zo gebeurt er toch wat de Heere wil. De gehele aarde wordt bewoond.

Al die kleine groepjes mensen, die uit Babel weggetrokken zijn, groeien weer uit tot grote volken. En al die volken vergeten dat ze vroeger één volk geweest zijn.

B.F-D.